

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu VII Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Nowińska

Sędziowie: SSO Bożenna Kaczorowska

SSO Ryszard Kozłowski (ref.)

Protokolant : Małgorzata Miodońska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014 r. we Wrocławiu - na rozprawie

sprawy z powództwa Firmy (...) Spółka z o.o. we W.

przeciwko J. M.

o zapłatę

na skutek apelacji **strony powodowej** Firmy (...) Spółka z o.o. we W. oraz apelacji **pozwanego** J. M.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 września 2013 r. sygn. akt IV P 1123/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że powództwo oddala,

II. oddala apelację strony powodowej,

III. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 1 380 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27.09.2013r. Sąd Rejonowy w sprawie z powództwa Firmy (...) Spółka z o.o. we W. przeciwko pozwanemu J. M. o odszkodowanie zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.756,69 zł tytułem odszkodowania na podstawie art. 124 § 1 pkt 1 kp za powierzone pozwanemu mienie z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się.

W przypadku pozwanego Sąd Rejonowy przyjął, że strona powodowa powierzyła pozwanemu, który był u niej zatrudniony na stanowisku księgarza mienie na podstawie umowy o wspólnej odpowiedzialności zawartej w dniu 29.03.2011r.

Przed zawarciem umowy nie została przeprowadzona inwentaryzacja mienia należącego do strony powodowej.

W dniu 12.03.2012r. w miejscu pracy pozwanego została przeprowadzona inwentaryzacja która ujawniła niedobór w kwocie 14.233,65 zł.

Zgodnie z umową o wspólnej odpowiedzialności pozwanego w 40 % zaistniałego niedoboru strona pozwana obciążyła powoda kwotą 5.513,38 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy należało z mocy przepisu art. 117 § 1 kpc uwzględnić przyczynienie się strony powodowej do powstania szkody.

Mając to na uwadze Sąd Rejonowy częściowo uwzględnił powództwo co do kwoty 2.756,69 zł którą zasądził oddalając dalej idące powództwo.

Od powyższego wyroku apelację wniosły obie strony.

Pozwany J. M. zaskarżając wyrok w części zasądzającej domagał się jego zmiany i oddalenia powództwa w całości.

Zarzucając naruszenie prawa materialnego a to przepisu art. 124 § 3 kp twierdził że wobec braku przeprowadzenia inwentaryzacji początkowej nie było możliwości stwierdzenia czy niedobór faktycznie powstał.

Apelacją strona powodowa co do części wyroku oddalającego powództwo domagała się jego zmiany poprzez zasądzenie dalszej kwoty 2.756,69 zł.

Zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego wskazanych w apelacji twierdziła, że orzeczenie Sądu Rejonowego jest wadliwe wynikające z przyjęcia, że powodowy pracodawca nie wykazał prawidłowego powierzenia mienia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Kodeks Pracy normując odpowiedzialność materialną pracownika w przepisie art. 124 kp ustanowił odrębny reżim odpowiedzialności za mienie powierzone pracownikowi z obowiązkiem zwrotu lub wyliczenia się. Powierzenie mienia pracownikowi rodzi po stronie pracownika obowiązek zwrotu powierzonego mienia zakładowi pracy w naturze albo pieniężnego rozliczenia się z niego.

Kodeks Pracy rozróżnia różne rodzaje odpowiedzialności za mienie powierzone. Jedną z nich jest wspólna odpowiedzialność za powierzone mienie określone w przepisie art. 125 kp.

Podstawowe znaczenie dla tej odpowiedzialności jest prawidłowe powierzenie mienia z obowiązkiem zwrotu lub do wyliczenia się. Prawidłowe powierzenie mienia następuje tylko wówczas gdy oddano je pracownikowi w okolicznościach umożliwiających mu zwrot albo wyliczenie się z niego. Natomiast wadliwe powierzenie mienia pracownikowi powoduje możliwość jego odpowiedzialności za ujawnione braki na podstawie przepisów o odpowiedzialności materialnej pracowników z działu piątego rozdziału I kp.

Powierzenie pracownikowi mienia następuje więc na podstawie inwentaryzacji która dla przejmującego mienie ustala stan zerowy czyli punkt wyjścia w kierunku późniejszych rozliczeń, bowiem inwentaryzacja początkowa i końcowa daje możliwość wyliczenia ewentualnego niedoboru w mieniu.

Z niebudzących wątpliwości ustaleń Sądu Rejonowego wynikało, że przed zawarciem umowy o wspólnej odpowiedzialności materialnej strona powodowa nie przeprowadziła inwentaryzacji swojego mienia, które zamierzała powierzyć swoim pracownikom z obowiązkiem zwrotu lub wyliczenia się. Wskazuje to jasno, że powierzenie mienia pozwanemu było na tyle wadliwe że uniemożliwiało ustalenia wysokości szkody z tytułu odpowiedzialności za mienie powierzone na zasadach określonych w przepisie art. 124 kp.

We wskazanym wyżej wypadku zbędne więc było przypisanie odpowiedzialności pozwanego w wysokości 50 %-ego uznanego przyczynienia się strony powodowej do powstania niedoboru.

Przy tego rodzaju ustaleniu pozwany został więc zwolniony z odpowiedzialności za szkodę w pełnej wysokości.

Strona powodowa nie wykazała natomiast, że pozwany jako pracownik naruszył obowiązki pracownicze i że istnieje związek przyczynowy pomiędzy naruszeniem tych obowiązków a powstałym niedoborem.

Dodatkowo zważyć należało, że brak prawidłowego powierzenia mienia nie jest okolicznością mającą znaczenie w sytuacji odpowiedzialności za szkodę na zasadach przepisu art. 122 kp odnoszących się do umyślnego wyrządzenia szkody przez pracownika. Przy czym jednak strona powodowa nie wykazała takiej szkody przy pomocy dostępnych jej środków dowodowych.

Dlatego należało uwzględnić apelację pozwanego J. M..

Z tych względów Sąd Okręgowy z mocy przepisu art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i powództwo jako nieuzasadnione oddalił.

W konsekwencji takich rozważań apelacja strony powodowej podlegała oddaleniu z mocy przepisu art. 385 kpc.